

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 7.Pf.20.413/2025/5.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Sártory Nikolett ügyvéd

ügyvéd címe1

Az alperesek:

I.r. alperes I. rendű

I.r. alperes címe

II.r. alperes II. rendű

I.r. alperes címe

Az alperesek képviselője:

Pleszkáts Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Pleszkáts Tibor ügyvéd)

ügyvéd címe

A per tárgya: kártérítés

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 66.P.23.099/2024/8.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 70.633 (Hetvenezer-hatszázharminchárom) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A meg nem fizetett 113.013 (Száztizenháromezer-tizenhárom) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes tulajdonában és ügyvezetése alatt álló, hulladékkereskedelemmel és újrahasznosítással foglalkozó Kft. (továbbiakban: gazdasági társaság) a tevékenységét az I-II. rendű alperesektől bérelt cím alatti telephelyen (továbbiakban: telephelyen) végezte. A gazdasági társaság vagyontárgyainak a telephelyről való elszállítását – mivel bérleti díjhátraléka keletkezett és a tartozását fizetési felszólításra sem egyenlítette ki – az I-II. rendű alperesek zálogjogosultként fellépve 2017 augusztusában megakadályozták.

[2] A gazdasági társaság 2018. március 14-én felszámolási eljárás alá került – a felszámoló feljelentése alapján a felperessel szemben csődbűncselekmény és számvitel rendje megsértésének gyanúja miatt büntetőeljárás indult, ami megszüntetésre került, mert bűncselekmény elkövetése nem volt megállapítható –, 2021. február 3-án a cégjegyzékből törölték, a vagyona a hitelezői igények kielégítésére nem nyújtott elég fedezetet.

[3] A II. rendű alperes 2024. szeptember 30-án átalakulással megszűnt, jogutódja az I. rendű alperes.

[4] A felperes a keresetében 72.511.361 forint kártérítés és 15.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére támasztott igényt, arra hivatkozva, hogy a gazdasági társaság telephelyről történő jogellenes kizárása történt, amivel összefüggésben vagyoni károkat szenvedett el és személyiségi jogai sérültek; a gazdasági tevékenység bérleményben folytatásának az ellehetetlenülése következtében saját és családja életfenntartása veszélybe került.

[5] Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmében jogalap hiányában a kereset elutasítását és a felperes ügyvédi munkadíjból álló perköltsége megfizetésére kötelezését kérte, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (Ükr.) 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest az I. rendű alperes részére 2.825.340 forint plusz áfa összegű elsőfokú perköltség megfizetésére; megállapította, hogy a meg nem fizetett 1.500.000 forint kereseti illetéket az állam viseli.

[7] A pervesztes felperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte perköltség megfizetésére; a jogi képviselő ellátásával felmerült ügyvédi munkadíjat az Ükr. 3. § (2) bekezdés a)-b) pontjai alapján, 87.511.361 forint pertárgyértékből kiindulva határozta meg.

[8] A felperes a fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltségre vonatkozó rendelkezése részbeni megváltoztatását, az I. rendű alperesnek megítélt ügyvédi munkadíj 1.412.670 forint plusz áfa összegre való leszállítását, másodlagosan 24 havi részletfizetés engedélyezését kérte.

[9] Érvelése szerint az I. rendű alperes javára megállapított ügyvédi munkadíj eltúlzott, nem áll arányban a jogi képviselő által benyújtott beadványok számával, az elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet lehetőséget biztosít a bíróság számára, hogy a munkadíj összegét mérsékelje, amennyiben az nem áll arányban a ténylegesen kifejtett munkával.

[10] Hivatkozott arra is, hogy a költségmentességi kérelmében megjelölt körülményekre tekintettel az őt terhelő ügyvédi munkadíjat nem tudja teljesíteni, ezért méltányosságból is helye van a mérséklésnek.

[11] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezése helybenhagyását és a felperes 70.633 forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költsége megfizetésére kötelezését kérte az Ükr. 3. § (5) bekezdése, valamint 4/A. §-a alapján.

[12] Érvelése szerint a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet a 2025. február 9-i hatályba lépése napján vagy azt követően benyújtott keresetlevéllel indult eljárásokban alkalmazható, az adott ügy 2023. szeptember 29-én benyújtott keresetlevéllel indult meg.

[13] Hangsúlyozta: óradíjas konstrukció esetén a részére megítélt összeget meghaladó ügyvédi munkadíj lenne megállapítható, ugyanis összesen 73 óra időráfordítást igényelt a jogi képviselő ellátása, az átlagos ügyvédi óradíj pedig nettó 40.000 forint. A munkavégzés komoly tényfeltárást, terjedelmes felperesi iratok – keresetlevél, pontosított kereset, válaszirat – elolvasását, értelmezését, valamint az ügyfelével való adategyeztetést és saját beadványaik elkészítését – ellenkérelem, jogutódlás és perbevonás miatti átdolgozott ellenkérelem, viszontválasz – benyújtását, valamint több, mint 2,5 órás tárgyaláson való megjelenést tett szükségessé.

[14] A bíróságnak ugyanakkor nem kizárólag a beadványok számát és terjedelmét, hanem azok tartalmát, a perbeli képviselő szakmai színvonalát és a jogi érvelése összetettségét is értékelnie kellett a pertárgy értéke mellett, összhangban a Kúria ügyszám/6. számú precedensképes ítéletében foglaltakra.

[15] Kérte a részletfizetés engedélyezése iránti kérelem elutasítását, figyelemmel arra, hogy a felperes jelen perrel azonos ténybeli, de eltérő jogi alapon pert indított a városi Járásbíróság előtt, ami jogerősen megszüntetésre került és az ott javára megítélt perköltség tekintetében a kérelmére engedélyezett 12 havi részletfizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért méltányosság alkalmazásának sincs helye.

[16] A Fővárosi Ítéltábla a jogorvoslati felülbírálat során az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetet elutasító és a felperest az I. rendű alperes javára 1.412.670 forint plusz áfa összeg erejéig perköltségfizetésre kötelező rendelkezését nem érintette, figyelemmel arra, hogy az ítélet – fellebbezés hiányában – ebben a részében jogerőre emelkedett [Pp. 358. § (5) bekezdés].

[17] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (3) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[18] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[19] Az I. rendű alperes a jogi képviselővel felmerült, ügyvédi munkadíjból álló perköltségét a Pp. 81. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, a pertárgyértékhez

igazodó díjazást szabályozó Ükr. 3. § (2) bekezdés b) pontja megjelölésével számította fel. A fellebbezésben felhívott 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet az elsőfokú eljárásra nem irányadó, ugyanis a 6. §-a értelmében a rendelet a kihirdetését követő 61. napon, azaz 2025. február 8-án lépett hatályba; a 7. §-a szerint a rendelkezéseit a hatályba lépésének napján vagy azt követően benyújtott keresetlevél vagy eljárás megindítása iránti kérelem alapján indult eljárásokban kell alkalmazni. Az adott ügy azonban korábban – ahogyan arra az I. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében helytállóan hivatkozott – 2023 szeptemberében benyújtott keresetlevéllel indult.

[20] A Pp. 21. § (1) bekezdése értelmében az adott ügyben a pertárgyérték a keresettel érvényesített követelés értékével megegyező, ezért az elsőfokú bíróság helyesen határozta meg az ügyvédi munkadíj számításának az alapjául szolgáló pertárgyértéket a felperes által követelt 72.511.361 forint vagyoni kár és 15.000.000 forint sérelemdíj együttes összegében (87.511.361 forint). Ezen pertárgyérték alapján az elsőfokú bíróság az Ükr. 3. § (2) bekezdés b) pontja, valamint 4/A. § (1) bekezdése megfelelő alkalmazásával jutott arra, hogy az I. rendű alperesnek járó ügyvédi munkadíj 2.825.340 forint plusz áfa összeg.

[21] A Fővárosi Ítéltábla nem értett egyet az Ükr. 3. § (6) bekezdésében foglaltak alkalmazásának a szükségességére vonatkozó fellebbezési érveléssel. A mérséklés indokoltságának a vizsgálata során az arányosság-aránytalanság megítélése a jogi képviselő ténylegesen elvégzett tevékenységének és a felszámított munkadíjnak az egybevetését teszi szükségessé. Az egységes bírói gyakorlat az ügyvédi munkadíj megállapítása során nem csupán az elvégzett ügyvédi munka mértékét, annak idő- és munkaigényességét értékeli, hanem további korrekciós tényezőként veszi figyelembe az ügy jellegét, a jogvita jelentőségét és súlyát, azt, hogy általánosságban a magas perérték az ügy nagyobb jelentőségére utal, az igényérvényesítés érdekében eljáró, illetőleg azzal szemben védekező ügyvéd nagyobb felelősségével párosul.

[22] Az I. rendű alperes jogi képviselőjének 87.511.361 forint – vagyoni károkozásra és személyiségi jogsértésre alapított – követelés érvényesítésére irányuló perben kellett a jogi képviseletet ellátnia, a jogvita okirati bizonyítást igényelve, egy évet meghaladó pertartam alatt és az érvényesített jog ítélettel történő elbírálásával zárult. Az I. rendű alperes jogi képviselőjének számos melléklettel ellátott, a tényállást és a jogi érvelést tekintve összetett, hosszabb terjedelmű keresetlevélre kellett érdemi ellenkérelmet, majd a kereset pontosítását követően átdolgozott érdemi ellenkérelmet előterjesztenie, valamint az átlagosat meghaladó időtartamú perfelvételi tárgyaláson kellett részt vennie. Helytálló az a fellebbezési ellenkérelemben foglalt érvelés is, miszerint a jogi képviselő munkáját nem csupán a beadványok terjedelme és a tárgyalások időtartama tükrözi, a perkoncentráció elvének megfelelő írásbeli és szóbeli nyilatkozatok megtételéhez ugyanis elengedhetetlen volt az ügyféllel való kapcsolattartás, a többszöri konzultáció.

[23] Mindezért a jogi képviselet ellátásáért perköltségként megítélt ügyvédi munkadíj nem eltulzott, annak a fellebbezésben kért 50%-os leszállítására a Fővárosi Ítéltábla nem látott indokot, a kérelem teljesítése esetén a leszállított díj nem állna összhangban a jogi képviselő

magas pertárgyértékhez igazodó nagyobb felelősségével, valamint az általa kifejtett munkával.

[24] A Fővárosi Ítéltábla az I. rendű alperesnek járó ügyvédi munkadíj részletekben való teljesítésére irányuló kérelmet is alaptalannak találta.

[25] Hangsúlyozza: a részletfizetés engedélyezésére indokolt kérelem alapján, az eset összes körülményének a mérlegelésével kerülhet sor, nyomatékka kell figyelembe venni, hogy a jogosult számára a részletekben való teljesítés az egyösszegű teljesítéshez képest hátrányosabb.

[26] A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza: a felperesnek a perindításkor számolnia kellett azzal, hogy pervesztessége esetén az ellenérdekű fél perköltségének a viselésére a személyes költségmentesség kedvezményében való részesülése esetén is köteles, utóbbi a sikertelen perindítás szükségképpen kockázata, amit a per megindításakor az anyagi lehetőségei ismeretében szükségképpen vállalt. Erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla arra jutott, hogy esetében a részletfizetés engedélyezésére alapot adó, méltányolható személyes körülmény nem áll fenn, valamint figyelemmel arra is, hogy az I. rendű alperes úgy nyilatkozott, miszerint az érdekeivel ellentétes a perköltség részletekben való megfizetése, a kérelemnek nem adott helyt.

[27] Tekintettel arra, hogy a fellebbezésben előadottak a perköltség részét képező ügyvédi munkadíjra vonatkozó ítéleti rendelkezéstől eltérő döntés meghozatalára nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – annak nem fellebbezett részét nem érintve – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[28] A másodfokú eljárás az eredménytelen fellebbezés folytán a felperes pervesztességével zárult, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. rendű alperes jogi képviselőjét felmerült, a fellebbezés 2025. április 30-i benyújtása folytán a másodfokú eljárásban alkalmazandó 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja, (4) bekezdése, valamint 5. § (1) bekezdése alapján meghatározott fellebbezési eljárási költség megfizetésére.

[29] A Fővárosi Ítéltábla a felperes személyes költségmentessége folytán meg nem fizetett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján számított fellebbezési eljárási illeték viseléséről a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2026. január 7.

Levek Istvánné dr. s.k.

a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Örkényi László s.k.

bíró

Dr. Vasady Loránt Zsolt s.k.

bíró

A kiadmány hitelül: